

They Are Their Own Judges

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Są swoimi własnymi sędziami

Starszy David A. Bednar
Kworum Dwunastu Apostołów

October 2025 general conference

If we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins, the judgment bar will be pleasing.

The Book of Mormon concludes with inspiring invitations from Moroni to “come unto Christ,” “be perfected in Him,” “deny [ourselves] of all ungodliness,” and “love God with all [our] might, mind and strength.” Interestingly, the final sentence of his instruction anticipates both the Resurrection and Final Judgment.

He said, “I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead.”

I am intrigued by Moroni’s use of the word “pleasing” to describe the Final Judgment. Other Book of Mormon prophets likewise describe the Judgment as a “glorious day” and one that we should “look forward [to] with an eye of faith.” Yet often when we anticipate Judgment Day, other prophetic descriptions come to mind, such as “shame and awful guilt,” “dread and fear,” and “endless misery.”

I believe this stark contrast in language indicates that the doctrine of Christ enabled Moroni and other prophets to anticipate that great day with eager and hopeful anticipation instead of the fear they warned of for those not spiritually prepared. What did Moroni understand that you and I need to learn?

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we consider Heavenly Father’s plan of happi-

Jeśli wykazywaliśmy się wiarą w Jezusa Chrystusa i zawarliśmy przymierza z Bogiem i ich dotrzywaliśmy oraz pokutowaliśmy za nasze grzechy — wtedy sąd będzie nam miły.

Pod koniec Księgi Mormona Moroni skierował do nas natchnione zaproszenia: „przyjdźcie do Chrystusa”, „bądźcie w Nim udoskonaleni”, „wyrzeknijcie się wszelkiej bezbożności” i „[kochajcie] Boga całą mocą, umysłem i siłą”. Co ciekawe, ostatnie zdanie tego pouczenia przewiduje zarówno Zmartwychwstanie, jak i sąd ostateczny.

Powiedział: „Wkrótce pójde odpoczywać w raju Boga, aż mój duch i ciało ponownie się połączą, i zostanę w powietrzu triumfalnie przywieziony, aby spotkać was przedmiłym trybunałem wielkiego Jehowy, Wiecznego Sędziego zarówno żywych, jak i umarłych”.

Zaintrygowało mnie słowo „miły” użyte przez Moroniego do opisu sądu ostatecznego. Inni prorocy w Księdze Mormona podobnie opisują ten Sąd jako „chwalebny dzień” i taki, na który „[oczekujemy], patrząc oczyma wiary”. Często jednak w oczekiwaniu na Dzień sądu inne prorocze opisy przychodzą na myśl, na przykład: „staniecie ze wstydem i straszliwą winą”, „porazi [...] straszliwą grozą i strachem” czy „[niekończąca się niedola]”.

Uważam, że ten wyraźny kontrast użytego języka wskazuje, że doktryna Chrystusa umożliwiła Moroniemu oraz innym prorokom oczekiwanie na ten wielki dzień z żarliwością i nadzieją, a nie ze strachem, przed którym przestrzegali osoby nieprzygotowane duchowo. Co wiedział Moroni, z czym wy i ja musimy się zapoznać?

Modlę się o pomoc Ducha Świętego, gdy będziemy rozważać plan szczęścia i miłosierdzia-

ness and mercy, the Savior's atoning role in the Father's plan, and how we will "be accountable for [our] own sins in the day of judgment."

The Father's Plan of Happiness

The overarching purposes of the Father's plan are to provide His spirit children with opportunities to receive a physical body, learn "good from evil" through mortal experience, grow spiritually, and progress eternally.

What the Doctrine and Covenants refers to as "moral agency" is central in God's plan to bring to pass the immortality and eternal life of His sons and daughters. This essential principle also is described in the scriptures as agency and the freedom to choose and to act.

The term "moral agency" is instructive. Synonyms for the word "moral" include "good," "honest," and "virtuous." Synonyms for the word "agency" include "action," "activity," and "work." Hence, "moral agency" can be understood as the ability and privilege to choose and act for ourselves in ways that are good, honest, virtuous, and true.

God's creations include both "things to act and things to be acted upon." And moral agency is the divinely designed "power of independent action" that empowers us as God's children to become agents to act and not simply objects to be acted upon.

The earth was created as a place where on Heavenly Father's children could be proved to see if they would "do all things whatsoever the Lord their God shall command them." A primary purpose of the Creation and of our mortal existence is to provide us the opportunity to act and become what the Lord invites us to become.

The Lord instructed Enoch:

"Behold these thy brethren; they are the workmanship of mine own hands, and I gave unto them their knowledge, in the day I created them; and in the Garden of Eden, gave I unto man his agency;

"And unto thy brethren have I said, and also given commandment, that they should love one another, and that they should choose me, their Father."

przygotowany przez Ojca Niebieskiego, zadość czyniącą rolę Zbawiciela w planie Ojca oraz to, jak weźmiemy „[odpowiedzialność] za swe własne grzechy w dniu sądu”.

Plan szczęścia Ojca Niebieskiego

Nadrzędnym celem planu przygotowanego przez Ojca jest zapewnienie Jego duchowym dzieciom możliwości otrzymania fizycznego ciała, uczenia się „[rozeznawania] między dobrem a złem” poprzez doczesne doświadczenia, rozwój duchowy i wieczny postęp.

Odniesienie w Doktrynie i Przymierzach do „moralnej wolnej woli” zajmuje centralne miejsce w planie Boga, aby przynieść nieśmiertelność i życie wieczne Jego synom i córkom. Ta niezbędną zasadą jest także opisywana w pismach świętych jako „wolna wola” oraz wolność do dokonywania wyborów i działania.

Poucający jest termin „moralna wolna wola”. Do synonimów słowa „moralny” należą: „dobry”, „uczciwy” i „cnotliwy”. Synonimy zwrotu „wolna wola” obejmują: „działanie”, „aktywność” i „pracę”. Zatem „moralna wolna wola” może być rozumiana jako zdolność i przywilej dokonywania wyborów i działania we własnym imieniu w sposób, który jest dobry, uczciwy, cnotliwy i prawdziwy.

Boże stworzenie obejmuje „wszystko, co oddziałuje, i wszystko, co podlega oddziaływaniu”. A moralna wolna wola jest zaplanowaną przez Boga „mocą do niezależnego działania”, która umożliwia nam, jako dzieciom Boga, stanie się podmiotami, które oddziałują, a nie przedmiotami, które oddziaływaniu podlegają.

Ziemia została stworzona jako miejsce, gdzie dzieci Ojca Niebieskiego mogłyby zostać wypróbowane, czy „wykonają wszystko, co im Pan, ich Bóg, nakaze”. Głównym celem Stworzenia i naszego doczesnego istnienia jest zapewnienie nam okazji do działania i stawiania się tym, kim według zamysłu Pana mamy się stać.

Pan pouczył Enochą:

„Oto twoi bracia, dzieło moich własnych rąk; dałem im wiedzę, w dniu stworzenia; a w Ogrodzie Eden dałem człowiekowi wolną wolę.

I mówiłem do twoich braci, a także dałem im przykazanie, że powinni miłować się nawzajem i że powinni wybrać mnie, ich Ojca”.

The fundamental purposes for the exercise of agency are to love one another and to choose God. And these two purposes align precisely with the first and second great commandments to love God with all our heart, soul, and mind and to love our neighbor as ourselves.

Consider that we are commanded—not merely admonished or counseled but commanded—to use our agency to love one another and choose God. May I suggest that in the scriptures, the modifying word “moral” is not merely an adjective but perhaps also a divine directive about how our agency should be used.

A familiar hymn is titled “Choose the Right” for a reason. We have not been blessed with moral agency to do whatever we want whenever we will. Rather, according to the Father’s plan, we have received moral agency to seek after and act in accordance with eternal truth. As “agents unto [ourselves],” we should engage anxiously in good causes, “do many things of [our] own free will, and bring to pass much righteousness.”

The eternal importance of moral agency is highlighted in the scriptural account of the pre-mortal council. Lucifer rebelled against the Father’s plan for His children and sought to destroy the power of independent action. Significantly, the devil’s defiance was focused directly on the principle of moral agency.

God explained, “Wherefore, because ... Satan rebelled against me, and sought to destroy the agency of man, ... I caused that he should be cast down.”

The adversary’s selfish scheme was to strip away from God’s children the capacity to become “agents unto themselves” who could act in righteousness. His intent was to consign Heavenly Father’s children to be objects that could only be acted upon.

Doing and Becoming

President Dallin H. Oaks has emphasized that the gospel of Jesus Christ invites us both to know something and to become something through the righteous exercise of moral agency. He said:

“Many Bible and modern scriptures speak of a final judgment at which all persons will be rewarded according to their deeds or works or the

Podstawowymi celami korzystania z wolnej woli są wzajemna miłość i wybór Boga. Te dwa cele są dokładnie zgodne z pierwszym i drugim wielkim przykazaniem, aby kochać Boga całym sercem, duszą i umysłem oraz kochać bliźniego swego jak siebie samego.

Weźcie pod uwagę to, że przykazano nam — nie tylko nas napomniano czy poradzono nam, ale przykazano — abyśmy używali naszej wolnej woli, żeby miłować się nawzajem i wybrać Boga. Sugeruję, że w pismach świętych słowo dookreślające „moralna” jest nie tylko przymiotnikiem, ale także boskim nakazem dotyczącym tego, jak mamy korzystać z naszej wolnej woli.

Nie bez powodu znany hymn nosi tytuł „Dobro czynić”. Nie zostaliśmy pobłogosławieni moralną wolną wolą, aby robić, co chcemy i kiedy tylko chcemy. Przeciwnie, zgodnie z planem Ojca, otrzymaliśmy moralną wolną wolę, aby zabiegać o wieczną prawdę i postępować zgodnie z nią. Jako że „sami sobą [władamy]”, powinniśmy gorliwie angażować się w dobre sprawy, „czynić wiele z [naszej] wolnej woli, i czynić wiele prawości”.

Wieczne znaczenie moralnej wolnej woli zostało podkreślone w biblijnym zapisie o narodzie w życiu przedziemskim. Lucyfer zbuntował się przeciw planowi Ojca dla Jego dzieci i dążył do zniszczenia mocy związanej z niezależnym działaniem. Co znamienne, sprzeciw diabła skupiony był bezpośrednio na zasadzie moralnej wolnej woli.

Bóg wyjaśnił: „Przeto ponieważ Szatan zbuntował się przeciw mnie i chciał zniszczyć wolną wolę człowieka [...], sprawiłem [...], że został strącony”.

Samolubny plan przeciwnika polegał na odebraniu dzieciom Boga zdolności do „[władania samymi] sobą” i działania w prawości. Jego zamiarem było skazać wszystkie dzieci Ojca Niebieskiego, aby były przedmiotami, na które można tylko oddziaływać.

Działanie i stawianie się

Prezydent Dallin H. Oaks podkreślił, że ewangelia Jezusa Chrystusa stanowi zaproszenie zarówno do poznawania czegoś, jak i stawiania się czymś poprzez prawe wykorzystywanie moralnej wolnej woli. Powiedział:

„Wiele fragmentów z Biblii i ze współczesnych pism świętych mówi o Sądzie Ostatecznym, na którym wszyscy ludzie zostaną wynaj-

desires of their hearts. But other scriptures enlarge upon this by referring to our being judged by the condition we have achieved.

“The prophet Nephi describes the Final Judgment in terms of what we have become: ‘And if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God’ [1 Nephi 15:33; emphasis added]. Moroni declares, ‘He that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still’ [Mormon 9:14; emphasis added].”

President Oaks continued: “From such teachings we conclude that the Final Judgment is not just an evaluation of a sum total of good and evil acts—what we have done. It is an acknowledgment of the final effect of our acts and thoughts—what we have become.”

The Savior’s Atonement

Our works and desires alone do not and cannot save us. “After all we can do,” we are reconciled with God only through the mercy and grace available through the Savior’s infinite and eternal atoning sacrifice.

Alma declared, “Begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.”

“We believe that through the Atonement of Christ, all mankind may be saved, by obedience to the laws and ordinances of the Gospel.” How grateful we should be that our sins and wicked deeds will not stand as a testimony against us if we are truly “born again,” exercise faith in the Redeemer, repent with “sincerity of heart” and “real intent,” and “endure to the end.”

Godly Fear

Many of us may expect that our appearance before the bar of the Eternal Judge will be

grodzeni zgodnie ze swoimi czynami, dziełami i pragnieniami swego serca. Ale inne fragmenty dostarczają więcej informacji poprzez odniesienie się do tego, że będziemy sądzeni według stanu, który osiągniemy.

Prorok Nefi opisuje Sąd ostateczny jako określenie tego, czym się staliśmy: ‘I jeśli ich [uczynki ich skalały], będą [skalani]; a będąc [skalani], nie [będą mogli] przebywać w królestwie Bożym’ (1 Ks. Nefiego 15:33; wyróżnienie dodane). Moroni głosi: ‘Kto jest [skalany], pozostanie [skalany]; a [prawy] pozostanie [prawy]’ (Ks. Mormona 9:14; wyróżnienie dodane).”

Prezydent Oaks kontynuował: „Z takich nauk wnioskujemy, że Sąd Ostateczny nie jest jedynie podsumowaniem dobrych i złych uczynków — tego, co robiliśmy. Jest potwierdzeniem ostatecznego rezultatu naszych czynów i myśli — tego, czym się staliśmy”.

Zadośćuczynienie Zbawiciela

Nasze czyny i pragnienia nie zbawiają nas i nie są w stanie nas zbawić same w sobie. „Gdy dokonamy wszystkiego, co możemy zrobić”, jesteśmy pojednani z Bogiem jedynie poprzez miłosierdzie i łaskę dostępne dzięki nieskończonej i wiecznej zadośćczyniącej ofierze.

Alma głosił: „Jeśli tak, biada wam; ale jeśli nie, podnieście wzrok i zacznijcie wierzyć w Syna Bożego, że przyjdzie odkupić Swoją lud i będzie cierpiał, i umrze, aby zadośćuczynić za jego grzechy; i ponownie powstanie z martwych, co doprowadzi do zmartwychwstania, by wszyscy ludzie stanęli przed Nim i byli sądzeni w dzień ostateczny, w dzień sądu, według swych uczynków”.

„Wierzmy, że dzięki Zadośćuczynieniu Chrystusa cała ludzkość może dostąpić zbawienia poprzez posłuszeństwo prawom i obrędom ewangelii”. Jakże powinniśmy być wdzięczni za to, że nasze grzechy i niegodziwe uczynki nie będą świadczyć przeciwko nam, jeśli naprawę „ponownie narodzimy się”, będziemy wykazywać się wiarą w Odkupiciela, pokutować w „szczerości serca” ze „szczerą intencją” i „wytrwamy do końca”.

Bojaźń boża.

Wielu z nas oczekuje, że nasze pojawienie się przez trybunał Wiecznego Sędziego będzie

similar to a proceeding in a worldly court of law. A judge will preside. Evidence will be presented. A verdict will be rendered. And we likely will be uncertain and fearful until we learn the eventual outcome. But I believe such a characterization is inaccurate.

Different from but related to the mortal fears we often experience is what the scriptures describe as “godly fear” or “the fear of the Lord.” Unlike worldly fear that causes alarm and anxiety, godly fear invites into our lives peace, assurance, and confidence.

Righteous fear encompasses a deep feeling of reverence and awe for the Lord Jesus Christ, obedience to His commandments, and anticipation of the Final Judgment and justice at His hand. Godly fear grows out of a correct understanding of the divine nature and mission of the Redeemer, a willingness to submit our will to His will, and a knowledge that every man and woman will be accountable for his or her own mortal desires, thoughts, words, and acts in the Day of Judgment.

The fear of the Lord is not a reluctant apprehension about coming into His presence to be judged. Rather, it is the prospect of ultimately acknowledging about ourselves “things as they really are” and “as they really will be.”

Every person who has lived, who does now live, and who will yet live upon the earth “shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to [his or her] works whether they be good or whether they be evil.”

If our desires have been for righteousness and our works good—meaning we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins—then the judgment bar will be pleasing. As Enos declared, we will “stand before [the Redeemer]; then shall [we] see his face with pleasure.” And at the last day we will “be rewarded unto righteousness.”

Conversely, if our desires have been for evil and our works wicked, then the judgment bar will be a cause of dread. We will have “a perfect knowledge,” “a bright recollection,” and “a lively sense of [our] own guilt.” “We shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.” And

podobne do procedur przed świeckim sądem. Sędzia będzie przewodniczył. Przedstawione zostaną dowody. Ogłoszony zostanie wyrok. A my będziemy pełni niepewności i strachu aż do jego ogłoszenia. Uważam, że takie wyobrażenie jest niewłaściwe.

Podobne, lecz jednak inne od światowych obaw, jakich często doświadczamy, jest uczucie, które pisma święte nazywają „nabożną bojaźnią” lub „bojaźnią Pańską”. W odróżnieniu od światowego strachu, który powoduje niepokój i trwogę, nabożna bojaźń wprowadza w życie spokój, zapewnienie i przeświadczenia.

Obejmuje [ona] uczucie głębokiej czci, szacunku i respektu w stosunku do Pana Jezusa Chrystusa, posłuszeństwa Jego przykazaniom oczekiwania na Sąd Ostateczny oraz sprawiedliwość wymierzoną Jego ręką. „Nabożna bojaźń wypływa z właściwego zrozumienia boskiego charakteru i misji Odkupiciela, z gotowości do poddania naszej woli Jego woli, i z wiedzy, że każdy mężczyzna i każda kobieta zostaną pociągnięci do odpowiedzialności za swoje własne ziemskie pragnienia, myśli, słowa i czyny w dniu Sądu.

Bojaźń Pańska nie jest odwiekaną obawą przed znalezieniem się w Jego obecności, aby zostać osądzonym. Raczej jest to perspektywa ostatecznego uznania „rzeczy, jakimi rzeczywiście są” i „jakimi rzeczywiście się staną”.

Każdy człowiek, który żył, który teraz żyje oraz będzie jeszcze żył na ziemi, „[zostanie przywiedziony], aby stanąć przed Trybunałem Boga, aby [zostać] przez Niego [osądzonym] według swych uczynków, czy są one dobre, czy złe”.

Jeśli nasze pragnienia były prawe a nasze czyny dobre — co oznacza, że wykazywaliśmy się wiarą w Jezusa Chrystusa, zawarliśmy przymierza z Bogiem i ich dotrzymywaliśmy oraz pokutowaliśmy za nasze grzechy — wtedy sąd będzie nam miły. Tak jak Enos głosił, „[staniemy] przed [Odkupicielem]. Wtedy z radością [ujrzymy] Jego twarz”. A w dniu ostatecznym „zostaniemy nagrodzeni prawością”.

W przeciwnym razie, jeśli nasze pragnienia są złe, a uczynki niegodziwe, sąd będzie powodem do obaw. Będziemy mieć „doskonałą wiedzę”, „wyraźnie [pamiętać]” i mieć „silne poczucie własnej winy”. „Nie odważymy się podnieść oczu ku naszemu Bogu; i wtedy bylibyśmy radzi, gdybyśmy mogli nakazać skałom i górą, by nas przywały i ukryły nas przed Jego obecnością”.

at the last day we will “have [our] reward of evil.”

Ultimately, then, we are our own judges. No one will need to tell us where to go. In the Lord’s presence, we will acknowledge what we have chosen to become in mortality and know for ourselves where we should be in eternity.

Promise and Testimony

Understanding that the Final Judgment can be pleasing is not a blessing reserved only for Moroni.

Alma described promised blessings available to every devoted disciple of the Savior. He said:

“The meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

“... Deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.”

I joyfully witness that Jesus Christ is our living Savior. Alma’s promise is true and applicable to you and me—today, tomorrow, and for all eternity. I so testify in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

I tego ostatniego dnia „[otrzymamy] [naszą] zapłatę zła”.

Ostatecznie sami sobie będziemy sędziami. Nikt nie będzie nam mówić, gdzie się udamy. Będąc w obecności Boga, uznamy, że wybraliśmy, kim się staniemy podczas życia doczesnego, i będziemy wiedzieć sami z siebie, gdzie będziemy w wieczności.

Obietnica i świadectwo

Zrozumienie, że Sąd ostateczny może być miły, to nie tylko błogosławieństwo przeznaczone wyłącznie dla Moroniego.

Alma opisał obiecane błogosławieństwa dostępne każdemu oddanemu uczniowi Zbawiciela. Powiedział:

„Słowo ‘przywrócenie’ oznacza wymierzenie zła za zło, czyli tego, co cielesne, za cielesne, tego, co diabelskie, za diabelskie — dobra za to, co dobre, prawości za to, co prawe, sprawiedliwości za to, co sprawiedliwe, miłosierdzia za to, co miłosierne.

Postępuj sprawiedliwie i rozsądzaj w prawości, i nie ustawaj w czynieniu dobra; i jeśli będziesz czynił to wszystko, otrzymasz swą nagrodę; zaiste, miłosierdzie zostanie ci przywrócone; sprawiedliwość zostanie ci przywrócona; prawy sąd zostanie ci przywrócony; i dobrem będziesz znowu nagrodzony”.

Świadczę z radością, że Jezus Chrystus jest naszym żyjącym Zbawicielem. Obietnica Almy jest prawdziwa i ma zastosowanie do was i do mnie — dzisiaj, jutro i przez całą wieczność. O tym świadczę w święte imię Pana Jezusa Chrystusa, amen.